

Phẩm 22: BỐ THÍ

Nhờ tịnh thí có được
Mười hai thứ công đức
Được sinh cõi trời, người
Giàu có không ai bằng.
Người nào làm ngược lại
Bị tội cũng như thế
Ngu si không thích thí
Sau đọa vào chốn ác.
Bị vợ con quyến thuộc
Sinh keo kiệt, tham ái
Tạo nhân khổ nghèo thiếu
Luôn mong muốn không được.
Ai rộng làm bố thí
Thoát khỏi dây tham ái
Bẻ gãy cờ ngã mạn
Phá diệt mọi si ám.
Thí là thầy dẫn đường
Đắt đến nơi thù thắng
Sống trong cõi trời, người
Sẽ được giàu có nhất.
Thí tựa như ao tắm
Giới làm sạch cấu nhơ
Dùng trí khéo quán sát
Vượt qua khỏi ba cõi.
Thí, giới và trí tuệ
Ba thứ như đèn sáng
Người nào khéo tu tập
Vĩnh viễn lìa ngu si.
Ái, hận như biển lớn
Nghĩ, hoặc tựa sóng to
Muốn vượt khỏi hiểm nạn
Hãy tu thí, giới, trí.
Chúng sinh nhiều cuồng loạn
Theo đó sinh tham đắm
Muốn phòng hộ tâm mình
Hãy tu thí, giới, trí.
Ba hạnh nghiệp như thế
Ta nói là thuốc hay
Khéo trừ bệnh phiền não
Làm cho được mát mẻ.
Vì tâm tà tư duy
Sinh tội lỗi phóng dật
Bị dâm, nộ, si mê

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cùng nhau mà trói buộc.
Ba độc này đáng sợ
Như lửa đốt thế gian
Dùng thí, giới... đối trị
Sẽ đoạn trừ vĩnh viễn.
Không tu hạnh thí, giới...
Chính là kẻ ngu si
Người này luôn khổ não
Cầu vui không có được.
Ở bất cứ chỗ nào
Chúng sinh tạo các tội
Theo những nhân duyên ấy
Chịu các loại quả báo.
Tất cả pháp hữu vi
Đều có nhân duyên sinh
Chưa thấy không nhân ác
Mà chịu quả khổ đau.
Tâm không thích bố thí
Mặt luôn hiện sắc giận
Đây là nhân nghèo thiếu
Vì vậy nên lánh xa.
Bố thí bằng tâm hỷ
Bỏ như uế keo, tiếc
Sau được sinh cõi trời
Cùng chư Thiên đùa vui.
Tâm xan như giặc oán
Tổn hại thật đáng ghê
Làm cho các chúng sinh
Chịu đói khát nọ quỷ.
Ai thích làm bố thí
Sống đâu cũng an lạc
Vì vậy những người trí
Thường khen ngợi bố thí.
Thí tựa như ánh sáng
Chiếu khắp cả mọi nơi
Sinh trong cõi trời, người
Được cung kính, cúng dường.
Vì thế chư Phật dạy
Hãy tu tập bố thí
Sống nơi an ổn nhất
Không ai hủy hoại được.
Ai thích hành bố thí
Hàng phục giặc tham, keo
Thường dùng trí quán sát
Không để chúng phá hoại.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ví như đám ruộng tốt
Lại có ba loại giống
Tâm huân hạt giống thiện
Sẽ được quả lợi ích.
Trước thích hành bố thí
Sau chuyên giữ giới tịnh
Dùng trí đoạn ái cấu
Lý này không gì hơn.
Thế gian đều vô thường
Lại còn nhiều tội ác
Không đoạn trừ tham ái
Làm sao sinh nơi lành?
Nên phát tâm rộng lớn
Thích làm việc bố thí
Nếu bỏ không tu tập
Sau chịu làm ngựa quỳ.
Vì nương dựa pháp thí
Lại giữ gìn giới tịnh
Người này ở đời sau
Làm Chuyển luân thánh vương.
Do đầy đủ giới cấm
Khéo biết thời, phi thời
Giải thoát tất cả khổ
Được gần đạo Bồ-đề.
Chư Thiên không bố thí
Phước đức sẽ tiêu diệt
Người trí đã hiểu rõ
Hãy thích tu Hỷ, Xả.
Cho đến trong đời này
Hưởng diệu lạc cõi người
Đều do tu bố thí
Thường giữ niệm tu tập.
Giả sử đọa súc sinh
Cũng được hưởng an lạc
Đều do tu bố thí
Đó là lời Phật dạy.
Người không thích bố thí
Sau đọa làm ngựa quỳ
Đều là do keo kiệt
Luôn ăn đồ bất tịnh.
Ai thích hành bố thí
Được quả báo mát mẻ
Không tu hạnh bố thí
Bị đói khát thiêu đốt.
Trước vì tâm phóng dật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Không tu nhân bố thí...
Cho đến lúc lâm chung
Tự tâm sinh nhiệt nã.
Bố thí bằng tâm hỷ
Được mọi người kính mến
Thường được sự tốt lành
Cảm quả cũng tương xứng.
Người không thích bố thí
Tự mình chẳng dám dùng
Luôn tham tiếc tiền của
Cuối cùng bị người hại.
Ai đem tài sản quý
Dâng sư trưởng, cha mẹ
Là thuận với hạnh chánh
Không tiêu dùng vô ích.
Thường thích thí thanh tịnh
Làm mắt sáng cho họ
Nhờ bố thí như vậy
Sau đó được sinh Thiên.
Chư Thiên nếu keo kiệt
Không lâu bị thoái đọa
Ở đời tu nhân thí
Cõi trời hưởng quả vui.
Chẳng phải không tu nhân
Mà vọng cầu quả báo
Nếu lìa thí và giới
Lại không tu thiên định.
Kẻ ngu si như thế
Tuy sống chẳng khác chết
Ai không thích chánh pháp
Sẽ tổn thất tuệ mạng.
Kẻ ngu không tu tập
Tuy sống chẳng khác chết
Người không đèn trí tuệ
Tâm sẽ không sáng suốt.
Thật giống như bàn sinh
Dưới hình thức con người
Không thí lại tham nhiều
Các căn thường tán loạn.
Nên biết chẳng phải người
Như ngựa quỉ tranh giành
Trụ niệm Từ quán xét
Tu thí, giới, thiên định.
Chính là người tịch tĩnh
Chư Thiên đều cung kính

Đủ đức người tôn quý
Không đức ai cũng khinh.
Khéo hiểu rõ như vậy
Là bậc Nhân Trung Tôn
Người tu tập bố thí
Được giàu, vui, sống lâu.
Ở đời này, đời sau
Thường thích hành Hỷ, Xả
Chúng sinh theo tự nghiệp
Sinh vào trong năm đường.
Chỉ nhân lành bố thí...
Xem như cha mẹ mình
Hiểu rõ nhân bố thí
Được quả báo thù thắng
Hãy phụng trì giới tịnh
Thoát khỏi khổ ba cõi.

M

Phẩm 23: TRÌ GIỚI

Giới: Tài sản tối thắng
Như mặt trời soi khắp
Người nào khi lâm chung
Chỉ có giới làm bạn.
Giữ giới được sinh Thiên
Hoặc được các thiên định
Ở đời này, đời sau
Sáng suốt chẳng gì bằng.
Người thích sinh cõi trời
Nhân ít cũng đạt được
Vì thế bỏ tội ác
Thường giữ gìn giới tịnh.
Ai bảo hộ giới tịnh
Tâm thích hành bố thí
Sau được sinh cõi trời
Hưởng diệu lạc tối thượng.
Vợ con và châu báu
Quyến thuộc cùng bạn bè
Người hộ trì giới tịnh
Thấy họ đều không vui.
Từ giới sinh ái kính
Như yêu mến con đở
Lìa bỏ sự hủy phạm
Thường sinh nơi tốt đẹp.
Nhờ tu hạnh tịnh ấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đầy đủ thí và giới
Trang nghiêm bằng bạch nghiệp
Được sinh lên cõi trời.
Giới như kho châu báu
Làm người ấy giàu có
Tiếng thơm, được sinh Thiên
Không cầu mà tự đến.
Ba thứ thắng báo này
Quý thú còn cầu được
Hướng gì người đủ trí
Tâm tịnh phụng hành giới.
Người đối với giới tịnh
Giữ gìn suốt một đời
Đạt đến chỗ bất diệt
Dứt hẳn mọi khổ đau.
Luân hồi trong quá khứ
Bị ba độc trói buộc
Giới như ánh sáng tịnh
Phá trừ mọi tối tăm.
Giới như ao cõi trời
Đủ ngọc báu trang sức
Cũng là cửa bền vững
Nước lửa không thể hoại.
Bởi vậy bậc Chánh sĩ
Không hề phạm giới cấm
Thường sinh tâm ái kính
Đạt tịch tĩnh tối thượng.
Tâm quyết định kiên cố
Không để giới sút kém
Chỉ công năng của giới
Lâm chung luôn giữ gìn.
Nếu gần người trì giới
Như mặt trời sáng soi
Thân cận kẻ phá giới
Càng tăng thêm ngu độn.
Bỏ cầu ướ, bất thiện
Không nhiệt nã, mong cầu
Người giữ giới như vậy
Được chư Phật ngợi khen.
Giữ gìn đủ phước tuệ
Trước, giữa, sau đều thiện
Phá giới là kẻ ngu
Chẳng khác loài bàng sinh.
Người nào giữ giới tịnh
Được mặt áo giới luật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ai hủy phạm giới cấm
Chẳng khác kẻ lõa hình.
Nhờ giữ giới sinh Thiên
Chư Thiên tranh kính phụng
Ở trong vườn thượng uyển
Cùng nhau để vui đùa.
Đầy đủ mọi phước nghiệp
Vững tu giữ phạm hạnh
Người này sinh lên trời
Chắc chắn không nghi ngờ.
Nhờ giữ gìn giới tịnh
Thêm nhiều điều thiện lợi
Tâm không sinh nhiễm đấm
Năm thứ dục hơn hết.
Ở đời này đời sau
Giới là người bạn tốt
Trong con đường hiểm ác
Là chỗ để dựa nương.
Trước đói khát kinh sợ
Người cứu hộ bậc nhất
Hãy khéo léo quán sát
Bỏ giới đi về đâu.
Thà dùng dao kiếm bén
Để chặt đứt đầu mình
Chớ sinh tâm hủy phạm
Công năng của giới tịnh.
Công đức của giữ giới
Nhân quả đều thanh tịnh
Đạt vui thế, xuất thế
Được chư Phật ngợi khen.
Người nào không giữ giới
Trước, sau, giữa không thiện
Mất lợi ích rộng lớn
Và tịch tĩnh tối thượng.
Giữ giới thiện bậc nhất
Bố thí không sánh bằng
Tiền của có hạn lượng
Công năng giới không cùng.
Nhờ trang nghiêm giới đức
Mọi người đều kính yêu
Phải biết các Đức Phật
Nhờ giới thành quả Thánh.
Giữ giới được mát mẻ
Trừ nhiệt não thân tâm
Vì vậy luôn phụng hành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thường được sinh lên trời.
Giới là thêm lên trời
Cũng là biển an lạc
Người nào bỏ giới tịnh
Sau chỉ lo, hối hận.
Giới như nước trong mát
Sâu rộng luôn tràn đầy
Để người giữ giới tịnh
Rửa thân tâm như uế.
Hưởng diệu lạc cõi trời
Và trang sức thù thắng
Đều nhờ công năng giới
Nhân lành mà đạt được.
Ai an trụ giới tịnh
Các pháp thiện đều nương
Niệm niệm luôn tăng trưởng
Không lo sợ đường ác.
Ai chuyên tu phạm hạnh
Dùng giới trang nghiêm thân
Người ấy trong hiện tại
Được cung kính cúng dường.
Do giữ vững giới cấm
Luôn xa pháp bất thiện
Ở bất cứ nơi nào
Được an ổn diệu lạc.
Người giữ gìn mọi giới
Có công đức sai biệt
Thường sinh nơi thù thắng
Tự tại theo ý mình.
Ba thứ thí, giới, trí
Do tâm Từ phát sinh
Luôn nghĩ nhớ chúng sinh
Được gần gũi phụng sự.
Giới như châu ngọc quý
Người lành luôn quý trọng
Là hẳn mọi lỗi lầm
Được sinh lên cõi trời.
Đầy đủ trí thanh tịnh
Như lọc quặng lấy vàng
Thường thích giữ giới tịnh
Được sinh lên cõi trời.
Làm cho các hữu tình
Mọi nơi đều an lành
Không làm những tội ác
Được sinh lên cõi trời.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người nào giữ gìn giới
Dùng trí khéo chọn lọc
Suốt cả ngày lẫn đêm
Siêng năng không thoái chuyển.
Giới như con ngựa hay
Người lành sẽ được cỡi
Với suy nghĩ chân thật
Không tham quả báo vui.
Diệu lạc ở cõi trời
Cùng chư Thiên đùa vui
Đều nhờ giữ giới tịnh
Nên được sinh ở đó.
Trang sức bằng áo trời
Vòng hoa quý cõi trời
Cùng chư Thiên đùa vui
Đều nhờ nhân lành được.
Có ao hoa sen đẹp
Thoảng gió hương thơm mát
Cùng chư Thiên đùa vui
Đều nhờ nhân lành được.
Các cung điện trên trời
Trang nghiêm bằng vật báu
Cùng chư Thiên đùa vui
Đều do giữ giới tịnh.
Vườn rừng đẹp cõi trời
Muôn hoa đều nở rộ
Chơi đùa trên núi báu
Đều do giữ giới tịnh.
Nhờ đầy đủ giới tịnh
Sinh cõi Tam thập tam
Như người vào nhà mình
Không có những lo sợ.
Người nào giữ giới tịnh
Được thọ mạng tối thượng
Phá giới khi lâm chung
Chịu vô lượng cực khổ.
Biết công đức giữ giới
Phải luôn luôn yêu thích
Người khéo giữ gìn giới
Không sinh tâm hủy phạm.
Nhờ giữ gìn giới tịnh
Khéo tu hạnh nhẫn nhục
Vì nhân duyên tịch tĩnh
Mọi người đều thích nhìn.
Ai nương dựa giới tịnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như đi trên thuyền bè
Chở cả mình và người
Vượt qua biển ba cõi.
Nhờ nước giới trong mát
Rửa sạch cả tâm trí
Hoa vàng Diêm-phù-đàn
Chư Thiên đem dâng cúng.
Người tâm ý tịch tĩnh
Trang nghiêm bằng giới tịnh
Tự tại sống cõi trời
Hưởng diệu lạc vô tận.
Nhờ tu nhiều thắng hạnh
Hưởng diệu lạc tối thượng
Dạo chơi ở cõi trời
Đều nhờ giữ giới tịnh.
Nếu ai giữ giới tịnh
Như bước lên bậc cấp
Trí lực thường giúp nhau
Được sinh nơi thù thắng.
Người nào tâm thuần tịnh
Giữ giới không thiếu kém
Nhờ pháp giới thanh tịnh
Thường sống nơi an ổn.
Người khéo giữ giới tịnh
Luôn quán sát tư duy
Xa lìa lỗi nhỏ nhiệm
Đạt đến nơi tịch diệt.
Giới dẫn đến an vui
Bỏ sau mọi tội cấu
Vì vậy thường giữ giới
Trừ tất cả lo sợ.
Nhờ giữ gìn giới tịnh
Lâm chung không kinh hãi
Ở trong ba đường ác
Giới là người cứu giúp.
Người nào không giữ giới
Như màn đêm che mắt
Giới cấm không thanh tịnh
Thường sinh nơi hạ liệt.
Cầu khoái lạc cõi người
Chỉ có giới là gốc
Giới cấm không thanh tịnh
Thường sinh nơi hạ liệt
Cầu khoái lạc trời, người
Chỉ có giới là gốc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Giới cấm không thanh tịnh
Sau sẽ phải hối hận.
Người ngu si không giới
Không được sinh cõi trời
Vì vậy người đủ trí
Luôn phụng trì giới tịnh.
Năm điều lạc cõi trời
Là niềm vui tối thượng
Nhờ giữ giới thanh tịnh
Nên được nhiều quả tốt.
Ánh sáng giới còn hơn
Ánh sáng núi Tu-di
Ở trong mười sáu phần
Cũng không bằng được một.
Ánh sáng giới luôn chiếu
Hơn vàng ròng ngọc báu
Đều nhờ nghiệp thiện mình
Sinh cõi trời Đạo-lợi.
Giữ giới có ba phẩm
Là thượng, trung và hạ
Đều như nhân đã tạo
Mà chịu quả như vậy.
Nhờ giữ gìn giới tịnh
Nên không sinh phóng dật
An trụ trong chánh pháp
Luôn được những an vui.
Giới trừ sạch như uế
Thường phát ánh sáng sạch
Trăm ngàn ánh mặt trời
Cũng không thể sánh kịp.
Người giữ giới bậc thượng
Được bảy thứ công đức
Thọ hưởng tùy ý mình
Là lời Thiện Thệ dạy.
Do nương tựa giới tịnh
Chánh kiến luôn hiện tiền
Từ cõi người sinh Thiên
Việc ấy chẳng phải khó.
Giới là sự xúc chạm
Trong mát không rời thân
Kẻ ngu không găn gũ
Luôn chịu những nhiệt não.
Người nào tâm thanh tịnh
Khéo giữ gìn cấm giới
Đủ bảy thứ tài sản

Chắc chắn không ai hoại.
Người nào tâm thanh tịnh
Tu tập các phạm hạnh
Như chim có hai cánh
Bay trên không chẳng rớt.
Nhờ giữ gìn giới tịnh
Nên được quả thanh tịnh
Tối thắng trong thù thắng
Không gì có thể hơn.
Tâm ai khéo tu tập
Nương tựa báu thí, giới
Ở cõi trời, cõi người
Luôn sống nơi thù thắng.
Thân không giữ giới tịnh
Tâm không thích chánh pháp
Trong ngoài không gì che
Làm sao khỏi cõi ác?
Ai thích pháp tịch tĩnh
Được mọi người cung kính
Trong ngoài đều bền vững
Thật chẳng khác kim cương.
Hương chiên-đàn, trầm thủy
Hơn cả hoa Chiêm-bặc
Trời, người đều tôn trọng
Nhưng chẳng bằng hương giới.
Người nào tu thí, giới
Chỉ thích sinh lên trời
Đây là nhân nhơ cấu
Như thức ăn lẫn độc.
Vì vậy đối với giới
Giữ gìn cầu giải thoát
Xa lánh người phá giới
Như dao, gậy, chất độc.
Người khéo giữ gìn giới
Qua lại trong trời, người
Không giới mọi người chê
Tìm vui cũng chẳng được.
Hiểu rõ công đức này
Chuyên tâm không hề bỏ
Người cứu hộ tối thượng
Không gì bằng giới tịnh.